

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	10	
คำนำผู้แปล	12	
1	ทุกอย่างอยู่ที่ใจ	14
	จังหวะเวลาหนึ่ง	14
	โมเมนต์เซ็ด 3จี	28
	ก็คุณต้องการงานทำมิใช่หรือ	33
	อะไรที่บรรดาที่ปรึกษาจัดหางานต้องการ	44
	วันสัมภาษณ์งาน	48
	คำถามสัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ที่ขึ้นชอบคำถามพวกนี้	56
2	คำถามสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน_คำถาม: “15 ข้อชี้ชะตา”	63
	1. เล่าเรื่องตัวเองให้ฟังหน่อย	64
	2. คุณมาสมัครเพราะอะไร	70
	3. อะไรคือจุดแข็งที่สุดของคุณ	73
	4. อะไรคือจุดอ่อนที่สุดของคุณ	75
	5. คุณมีทักษะและไอเดียอะไรที่จะนำมาใช้ที่บริษัทนี้	81
	6. สไตล์การบริหารจัดการแบบไหนที่คุณชอบ	82
	7. คุณเห็นตัวเองอยู่ที่ไหนในช่วงห้าปีข้างหน้า	85
	8. คุณมีแนวทางที่จะทำงานนี้ให้สำเร็จได้อย่างไร	87
	9. ผลงานที่คุณประสบความสำเร็จมาจากที่อื่นมีอะไรบ้าง	88
	10. สิ่งที่คุณชอบและไม่ชอบในงานล่าสุดของคุณ	91
	11. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณทำงานอยู่ในทีมหน่อย	93
	12. เพื่อนร่วมงานพูดถึงคุณอย่างไรบ้าง	95

13.	คุณมีวิธีจัดการกับความเครียดและความล้มเหลวอย่างไร	98
14.	คุณต้องการเงินเท่าไร	100
15.	แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาให้เห็นหน่อย	100
3	คำถามเรื่องเป้าหมายอาชีพ	102
16.	อธิบายถึงงานที่คุณสมัครมาหน่อย	103
17.	คุณได้ข่าวตำแหน่งงานนี้จากที่ไหน	105
18.	ทำไมถึงอยากมาทำงานที่บริษัทนี้	106
19.	อะไรเป็นแรงจูงใจให้คุณ	107
20.	หากนายจ้างปัจจุบันเสนอขึ้นค่าตอบแทนให้ คุณจะอยู่ต่อกับเขาไหม	110
21.	คุณไม่มีอะไรกังวลกับการเดินทางมาทำงานนี้ใช่ไหม	111
22.	งานนี้เหมาะสมอย่างไรกับแผนงานอาชีพของคุณ	113
23.	ลองบอกชื่อบริษัทที่คุณต้องการทำงานด้วยมาสักสามชื่อ	115
24.	คุณสมัครงานที่อื่นอีกหรือเปล่า/คุณกำลังจะมีสัมภาษณ์งาน กับใครอีกหรือเปล่า	117
25.	ทำไมคุณจึงเปลี่ยนงานบ่อยนัก	119
26.	งานในฝันของคุณคืออะไร	121
27.	สภาพแวดล้อมการทำงานในอุดมคติของคุณเป็นอย่างไร	124
28.	ทำไมถึงอยากออกจากงานปัจจุบัน	126
29.	มาคุยกันเบาๆ เรื่อง (ช่วงเว้นว่างใน) ชีวิตหรือประวัติ งานอาชีพของคุณหน่อย	128
4.	คำถามเรื่องบุคลิกอุปนิสัย	133
30.	การเดินทางมาที่นี่เป็นอย่างไรบ้าง	136
31.	หัวหน้างานของคุณคิดว่าคุณอยู่ที่ไหนตอนนี้	138

32. อะไรคือค่านิยมหลักของคุณ	140
33. อะไรคืองานอดิเรกและสิ่งที่คุณสนใจ	141
34. เล่าถึงงานแรกให้ฟังหน่อย	142
35. คนที่คุณนิยมชมชอบคือใครและเพราะอะไร	144
36. หากพาใครสักคนจากบริษัทที่คุณทำงานอยู่ในปัจจุบันมายังบริษัทแห่งนี้ได้ น่าจะเป็นใคร	146
37. ช่วยเล่าถึงเวลาที่คุณรับมือกับคนเรื่องมากหน่อย	147
38. คุณรู้สึกโกรธครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ และเพราะเหตุใด	149
39. เล่าเรื่องน่าขันที่เกิดกับคุณในที่ทำงานบ้างสิ	151
40. มีอะไรในงานนี้ที่คุณคาดหวังอยากให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด	152
41. เล่าอะไรเกี่ยวกับตัวคุณเองแต่ไม่ได้มีอยู่ในชีวิตรักเรื่องสิ	154
42. คุณไม่ชอบอะไรในตัวเองมากที่สุด	156
43. คุณจะปฏิบัติกริยาอย่างไรถ้าฉันบอกคุณว่าเท่าที่เราได้สัมภาษณ์มา คุณไม่ใช่ผู้สมัครที่แข็งแกร่งที่สุด	159
44. ยอมรับการโกหกทางธุรกิจไหม	160
45. ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ และเปลี่ยนสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับงานอาชีพได้จนถึงตอนนี้เลย มันน่าจะเป็นอะไร	163
46. เรื่องใดบ้างที่ผู้คนเหมาเอาว่าคุณเป็นซึ่งน่าจะไม่ต้อง	165
47. คุณจะเล่าถึงเวลาที่คุณปกป้องการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้หรือไม่	167
48. คุณเคยขโมยปากกาจากที่ทำงานหรือเปล่า	168
49. คุณสนุกกับการเรียนที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยหรือเปล่า	169
50. คุณรู้จักใครที่บริษัทนี้บ้างไหม	172
51. คุณรักสามัคคีระหว่างงานกับชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร	173
52. เกรดของคุณเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่ดีในธุรกิจนี้หรือเปล่า	175
53. คุณอยากเป็นที่ชื่นชอบหรือเกรงกลัวมากกว่ากัน	177
54. จนถึงตอนนี้คุณคิดอย่างไรกับกระบวนการสัมภาษณ์นี้บ้าง	178

55. ทำไมจึงควรเลือกคุณมากกว่าผู้สมัครคนอื่นฯ 179
56. มันเหมาะหรือไม่ที่จะใช้เวลาการทำงานทำสิ่งที่ไม่ใช่งาน
อย่างเล่นเฟซบุ๊กหรือยูทูบ 182
57. อะไรคือเรื่องดีๆ สามเรื่องที่หัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงาน
น่าจะพูดถึงคุณ 184
58. อะไรคือความล้มเหลวใหญ่ที่สุดในงานอาชีพของคุณ 187
59. หัวหน้างานนอนตื่นสายและตอนนี้นำมาประชุมกับลูกค้าไม่ทัน
เขาโทรศัพท์มาขอให้คุณบอกลูกค้าว่ารุดติดหนักมาก
พูดง่าย ๆ ก็ช่วยโกหกให้เขานั้นแหละ คุณจะอย่างไร 189

5 คำถามเรื่องขีดความสามารถในการทำงาน 191

60. การตัดสินใจครั้งใหญ่ล่าสุดของคุณคืออะไร 192
61. เล่าถึงช่วงเวลาตอนที่ทำงานจนถึงกำหนดเส้นตาย
หรือพลาดกำหนดเส้นตายให้ฟังหน่อย 194
62. เล่าเรื่องการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่คุณต้องรับมือ
ให้ฟังหน่อย 197
63. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณเคยต้องชักชวนใครมาทำ
อะไรสักอย่างให้ฟังหน่อย 199
64. ยกตัวอย่างสิ่งที่คุณได้พยายามในการทำงานที่ไม่ได้ผล
แล้วคุณได้เรียนรู้อะไรบ้าง 202
65. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณไม่เห็นด้วยกับสมาชิกอาวุโสของ
คณะทำงานให้ฟังหน่อย 204
66. ถ้าได้รับการเสนองาน สิ่งที่อยู่ในลำดับความสำคัญแรก
ของคุณหรือสิ่งที่คุณจะเปลี่ยนแปลงก่อนคืออะไร 205
67. ทำไมคุณถึงเป็นผู้ที่เหมาะสมกับบริษัทนี้ 208
68. ความรู้ที่คุณถ่ายทอดไปล่าสุดคืออะไร 210

69. คุณมีวิธีจัดการทรัพย์สินของบริษัทให้มั่นใจได้อย่างไรว่าจะได้มูลค่าตัวเงินสูงสุด	211
70. ให้ชื่อผู้ทรงอิทธิพลทางความคิดระดับที่ออกไปในธุรกิจนี้ มาสักสองสามคน	213
71. คนส่วนใหญ่เก่งในการทำงานกับผู้ทำงานระดับใดระดับหนึ่ง ไม่ระดับสูงก็ระดับล่าง แต่ปกติจะไม่ใช้ทั้งสองระดับ คุณล่ะเป็นแบบไหน	215
72. มีเว็บไซต์ไหนบ้างที่คุณใช้เป็นการส่วนตัว ทำไมจึงใช้	217
73. การปรากฏตัวตามสังคมออนไลน์ส่วนตัวของคุณ ส่งผลกระทบต่อนายจ้างอย่างไร	219
74. ในปีที่ผ่านมาคุณปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้นอย่างไรบ้าง	221
75. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณค่าไม่พอใจอะไรขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษ ให้ฟังหน่อย และคุณทำอะไรไปเพื่อแก้ไขสถานการณ์นั้น	223
76. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณได้ตัดสินใจเรื่องสำคัญในกรณีผู้จัดการไม่อยู่ให้ฟังหน่อย และเหตุใดคุณจึงตัดสินใจไปเช่นนั้น	224
77. เล่าถึงเหตุการณ์ที่คุณได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำให้บางอย่างเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ให้ฟังได้ไหม	226
78. อะไรคือปัญหาใหญ่ที่สุดระหว่างคุณกับผู้จัดการคนปัจจุบัน หรือผู้จัดการคนก่อน	227
79. คุณชื่นชอบผลิตภัณฑ์อะไรหรือบริการไหนในธุรกิจนี้บ้าง	229
80. สิบเปอร์เซ็นต์ของจำนวน 100 เท่ากับเท่าไร	231
81. เล่าถึงช่วงเวลาที่คุณได้ช่วยสนับสนุนสมาชิกในทีมที่กำลังพยายามอยู่ให้ฟังหน่อย	233
82. ในงานปัจจุบัน คุณต้องทำงานสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง จึงจะเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์	235

83.	ยกตัวอย่างเวลาที่คุณเคยต้องทำอะไรให้บรรลุเป้าหมาย โดยไม่มีการเตรียมไว้ก่อน	236
6	คำถามเชิงหลอกล่อและคำถามว่าด้วยความคิดสร้างสรรค์	239
84.	ถ้าคุณเป็นสัตว์ คุณน่าจะเป็นอะไร	242
85.	ชีวิตของทุกคนมีเรื่องโกหกอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง ของคุณคือเรื่องอะไร	244
86.	คุณเคยโดนไล่่ออกไหม	245
87.	เล่าถึงช่วงเวลาที่你不เห็นด้วยกับนโยบายของบริษัท ให้ฟังหน่อย	249
88.	เล่าเรื่องครอบครัวของคุณให้ฟังหน่อย	251
89.	คุณแต่งงานหรือยัง วางแผนจะมีลูกไหม คุณเริ่มทำงานอาชีพเมื่อไร พื้นเพคุณมาจากไหน คุณฉลองวันหยุดทางศาสนา เทศกาลไหนเป็นพิเศษหรือเปล่า	253
90.	คุณไปที่ไหนมาช่วงวันหยุดครั้งหลังสุด	255
91.	เล่าถึงไอเดียดีๆ ที่ผุดขึ้นมาล่าสุดให้ฟังหน่อย	257
92.	จะขัดข้องอะไรไหมถ้าผมจะติดต่อนายจ้างคนก่อนหรือคนปัจจุบันของคุณเพื่อขอหนังสือรับรอง	258
93.	คุณคิดว่ากลุ่มคำค้นหาที่สุดในเว็บไซต์ยูทูปคืออะไร	260
94.	คุณอ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์อะไรบ้าง	262
95.	คุณมีคุณสมบัติสูงเกินไปสำหรับงานนี้หรือเปล่า	263
96.	ขายปากกาด้านนี้ให้ฉันสิ	266
97.	ประเมินชีวิตของคุณเองว่าจะให้คะแนนเท่าไร จากคะแนนเต็มสิบ	267
98.	ผลิตภัณฑ์ของเรามีผลกระทบข้างเคียงที่ไม่เป็นมิตรกับสังคมอย่างร้ายแรง คุณรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้	269

99. มีไฟสัญญาณจราจรจำนวนเท่าไรในกรุงเทพมหานคร	271
100. มีคำถามอะไรที่ผมควรถาม แต่ยังไม่ได้ถามบ้างไหม	273
101. คุณเริ่มงานได้เมื่อไหร่	275
7 บทส่งท้าย	277
เมื่อถึงคราวคุณเป็นคนถามบ้าง	277
ความประทับใจสุดท้าย – จบการสัมภาษณ์อย่างไรดี	295
ติดตามเรื่องอย่างไรไม่ให้เหมือนพวกชอบสะกดรอยตาม	300
คำตอบที่แท้จริง	304
เชิงอรรถ	307
เกี่ยวกับผู้เขียน	316

หนึ่ง ทุกอย่างอยู่ที่ใจ

“ชีวิตล้วนขึ้นอยู่กับจังหวะเวลาที่สำคัญไม่กี่ช่วง
นี่คือช่วงหนึ่งของมัน”

วอลล์สตรีต ค.ศ. 1987 ทเวนตีท์เซนจูรีฟอกซ์

จังหวะเวลาหนึ่ง

เส้นทางทั้งชีวิตของคนคนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาทำในแค่ชั่วช่วงหนึ่ง หรือสองจังหวะเวลาที่ลงตัวได้หรือไม่ นักกีตาร์ แอนดี ซัมเมอร์ส¹ คงคิดอย่างนั้น แน่แน่นอน

คุณอาจนึกชื่อซัมเมอร์สไม่ออก แต่ผลงานของเขาคุณคงจะรู้จัก ซัมเมอร์ส คือสมาชิกหนึ่งในสามของวงเดอะโพลิช วงดนตรีร็อกที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดตลอดกาลวงหนึ่ง

คุณอาจจะไม่ใช่แฟนเพลง แต่คงต้องเห็นด้วยว่าซัมเมอร์ส ในฐานะมือกีตาร์ในวงร็อก ได้งานที่เราหลายคนอยากจะได้บ้างเหมือนกัน งานของเขาได้พาเขาไปเกือบทุกประเทศทั่วโลก ได้ทำสิ่งที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ตลอดวัน ได้พบผู้คนที่น่าสนใจและแฟนเพลงพันธุ์แท้ ได้รับเงินทองจำนวนมหาศาลจากการทำสิ่งที่ตัวเองรัก เป็นสิ่งที่เข้ามาหาเขาแบบง่ายตาย ไข่เลย งานที่เยี่ยมยอด

หากคุณสามารถทำงานอย่างนั้นบ้าง แล้วเขาได้งานนั้นมา อย่างไรล่ะ

เขาได้งานนั้นมาระหว่างการโดยสารรถไฟใต้ดินลอนดอน และบังเอิญได้นั่งติดกับมือกลองคนหนึ่งนามว่า สจวร์ต โคปแลนด์² ปกติแล้วในรถไฟใต้ดินจะไม่มีใครพูดคุยกันหรอก แต่วันนั้น อะไรสักอย่างทำให้เขาสองคนเริ่มพูดคุยกัน ถ้อยคำสนทนาก็ประมาณว่าต่างคนต่างบอกเล่าถึงแนวเพลงที่อยากจะทำ ต่างคนต่างโน้มน้าวให้เชื่อว่าแต่ละฝ่ายมีความจริงใจและเข้ากันได้ ทั้งสองเกิดต้องชะตากันร่วมกันฟอร์มวงขึ้นมา แล้วก็ได้พบกับสติง³ จึงร่วมเดินทางทำงานด้วยกัน

ขอตัดส่วนท้ายที่เกี่ยวกับสติงออกเพื่อให้คุณสามารถทราบลักษณะที่ดีเลิศแบบหนึ่งของสิ่งที่เกิดขึ้นในการสัมภาษณ์งานที่ดี นั่นคือ คนสองคนพูดคุยเรื่องที่เขาสนใจร่วมกันอย่างจริงใจ ต่างคนต่างแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนคิดอยู่ (ยอมรับเลยว่าวิธีนี้แตกต่างจากแบบแผนการสัมภาษณ์งานอย่างที่เราหลายคนคุ้นเคยกันมา)

เมื่อถึงเวลาที่ซิมเมอร์สเขียนอัตชีวประวัติของเขาเอง เขาตั้งชื่อว่า *หากจบบรถไฟขบวนถัดไป (One Train Later)* เพราะหากเขารือร้อที่จะจบบรถไฟขบวนถัดไป เขาก็คงไม่ได้พบกับโคปแลนด์ และคงไม่มีอาชีพที่น่าหลงใหลของเขาเกิดขึ้นชัดเจนว่าเป็นหนึ่งในจังหวะเวลาที่ลงตัวช่วงหนึ่งในหลายๆ ช่วง ในเมื่อตลอดช่วงเวลาทั้งหมดของชีวิตของเขาอาจเป็นไปในทางหนึ่งทางใดก็ได้ – อย่างเดียวกับที่เกิดขึ้นในการสัมภาษณ์งานนั่นเอง

บางทีคุณอาจรู้สึกว่าการสัมภาษณ์ไม่ได้สัมภาษณ์งานสักหน่อย ที่เขาประสบความสำเร็จได้ก็เพราะมีทักษะ (ในกรณีของเขาก็คือการเล่นกีตาร์) และด้วยการหมั่นฝึกฝนสร้างเสริมทักษะอยู่ทุกวัน วันละหลายชั่วโมงต่างหาก คุณอาจพูดถูกที่ว่าเรื่องทักษะย่อมไม่ใช่ภาพรวมทั้งหมด

ตรงเผงมากขึ้นไปอีกหากจะกล่าวว่า ซิมเมอร์ส *มีการเตรียมพร้อมมาเต็มที่แล้ว* เมื่อจังหวะเวลาแห่งโชคชะตาของเขาเดินทางมาถึง เขามาถึงจุดหนึ่งในชีวิตที่รู้ว่าตัวเองมีดีอะไร และสามารถสื่อสารกับผู้คนแปลกหน้าทั้งหลายในวิถีทางที่ทำให้เขาดูเหมือนบุคคลประเภทที่พวกคุณอยากเข้าไปรุ่มลุ่มได้

นี่คือหนังสือว่าด้วยวิธีการที่คุณจะได้เรียนรู้เพื่อทำในสิ่งเดียวกัน

รู้ว่าจังหวะเวลานั้นมาถึงแล้ว

จังหวะเวลาที่ชะตาชีวิตเปลี่ยนนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วก็จะคล้ายกับที่ปรากฏให้เห็นในรูปแบบการสัมภาษณ์งาน

วิธีที่คุณแสดงออกในช่วงระยะเวลาสามสัปดาห์ถึงเก้าสัปดาห์นั้น จะเป็นตัวกำหนดสิ่งที่คุณทำเพื่อหาเลี้ยงชีพ ซึ่งในทางกลับกันจะมีอิทธิพลอย่างมากกับเวลามีชีวิตอยู่บนโลกของคุณ ซึ่งรวมถึง:

- **สิ่งที่ทำตลอดวัน:** ชีวิตในวัยผู้ใหญ่ของคุณจะใช้ไปกับการทำงานราวหนึ่งในสาม หาก你不สนุกกับการทำงานแล้วละก็ หนึ่งในสามของการดำรงชีวิตอยู่ก็จะถูกทำลายลง โดยไม่มีการชดใช้เงินคืนและเริ่มใหม่ก็ไม่ได้ (กล่าวให้ชัดเจนขึ้นก็คือ ชีวิตวัยผู้ใหญ่ส่วนที่เหลือสองในสามของคุณนั้น ครึ่งหนึ่งจะหมดไปกับการหลับ หรืออาจล้มตาดิ้นขึ้นมาตอนกลางคืนคิดถึงแต่เรื่องงานก็ได้)
- **สถานที่อยู่และสิ่งที่เห็นตลอดวัน:** สถานที่ที่เราใช้เวลาอันจำกัดบนโลกใบนี้มีข้อสรุปส่วนใหญ่ว่าเป็นสถานที่ที่เราทำงานกัน ด้วยจำนวนร้อยละ 90 ของเราจะอยู่ในชั่วโมงการทำงานนั่นเอง การสัมภาษณ์งานของคุณกำลังจะสรุปว่าอะไรคือสิ่งที่คุณมองเห็นอยู่นอกหน้าต่างตลอดทั้งวัน จะเป็นเส้นขอบฟ้าในเมืองหรืออาทิตย์อุทัยเหนือมหาสมุทรแปซิฟิกที่ลึก 35,000 ฟุต
- **รายได้:** เมื่อไรที่ผู้ช่วยผู้บริหารเก่งๆ สามารถมีรายได้มากกว่านักบินฝึกหัดแล้วละก็ ใครจะไปสนใจเรื่องอาทิตย์อุทัยกันล่ะ
- **ชีวิตคู่:** ถ้าคุณไปตามนัดคลับเพื่อหวังหาใครพิเศษสักคน ว่ากันตามสถิติแล้วคุณก็จะมีดวงในการทำงานอยู่หลังบาร์มากกว่าบนฟลอร์เต้นรำ ร้อยละสิบเก้าของคนเราจะพบคู่สมรสจากการทำงาน อันเป็นสถานที่ปกติธรรมดาทั่วไปที่สุด ซึ่งความรักจะเริ่มตันขึ้นได้มากมายแบบทิ้งห่าง และหากคุณอยู่กับเพื่อนร่วมงานสักคน ให้คุณยินดี

ตามข้อเท็จจริงได้เลยว่า อัตราการหย่าร้างในหมู่คู่สามีภรรยาที่พบกันระหว่างทำงานจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งอาจเป็นเพราะมีความสนใจร่วมกันก็เป็นได้

- **ยามเป็นไม้ใกล้ฝั่ง:** มีเหตุผลอันสมควรที่บริษัทประกันชีวิตของคุณจะถามว่าคุณทำอะไรเสี่ยงชีพ เป็นข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นครูฝึกออกกำลังกายส่วนบุคคลหรือจะเป็นผู้นั่งอยู่ในที่ทำงานทั้งวันก็ตาม สุขภาพของคุณก็ขึ้นอยู่กับผลกระทบทางกายภาพจากงานของคุณทั้งนั้น
- **สถานะทางสังคม:** คุณทำอะไร คุณก็เป็นอย่างนั้น ในทุกสาขาอาชีพ ดูเหมือนว่าแพทย์และพยาบาลจะได้รับความชื่นชมและไว้วางใจจากเรามากที่สุด (บรรดานักการเมืองและนายธนาคารไม่สู้มากนัก)
- **ความสุขส่วนตัว:** แน่ใจว่า ความพอใจในงานอาชีพเป็นเรื่องสำคัญอย่างมหาศาล เป็นที่น่าสนใจว่ามีผลการศึกษามากกว่าหนึ่งครั้งแสดงให้เห็นว่า ถ้าคุณอยากได้รับการจ้างงานอย่างมีความสุข คุณควรหยิบกรรไกรมาเรียนตัดผม เพราะเจ้าของร้านแต่งผมส่วนใหญ่มีความสุขในการทำงานมากกว่าบรรดาลูกค้ายคนไหนๆ

นี่อย่างไรละ เวลาของคุณ เงินของคุณ ชีวิตรักของคุณ ประสบการณ์ของคุณ สุขภาพของคุณ สถานะทางสังคมของคุณ และความสุขของคุณ ทั้งหมดนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางบางส่วนในการสัมภาษณ์งาน ถ้าสรุปว่าชีวิตขึ้นอยู่กับจังหวะเวลาที่ลงตัวไม่กี่ครั้งจริงๆ ละก็ การสัมภาษณ์ก็เป็นหนึ่งในช่วงเวลานั้นแน่นอน จะชอบหรือไม่ก็ตามที คนที่ทำได้ดีในการสัมภาษณ์งานมีแนวโน้มที่ชีวิตจะไปได้ดี

ด้วยการที่ต้องฝากชีวิตไว้อย่างมากกับผลที่ตามมาภายหลัง จึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่ผู้เข้ารับการสัมภาษณ์จะเกิดอาการวิตกกังวล การเผชิญหน้ากับโชคชะตาของคนในการสัมภาษณ์งานเป็นสิ่งที่น่าหวัดก้อย่างที่เป็นอยู่ แต่อย่างน้อยคุณจะได้รับการแจ้งล่วงหน้าและมีโอกาสได้เตรียมตัว ถือว่าคุณได้รับ

การบอกกล่าวให้ทราบถึงช่วงจังหวะเวลาสำคัญของคุณมากกว่าที่แอนดี ซัมเมอร์ส ได้รับเสียอีก ที่ดีกว่าก็คือ กับการสัมภาษณ์งานนั้น คุณแค่ต้องฝึกให้หนักขึ้นกว่าพวกคนที่เหลืออีกสักเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่แบบวันละหลายชั่วโมงอย่างที่นักดนตรีทำ

ถ้าคุณนึกถึงการสัมภาษณ์ในรูปแบบดังกล่าว ก็จะต้องไม่ค่อยเหมือนการทดสอบไปในทันที ขณะเดียวกันก็เหมือนโอกาสทองครั้งใหญ่ในชีวิต เหมือนข้อได้เปรียบที่ได้รับข้อมูลจากวงในเสียมากกว่า ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่คุณควรฉกฉวยไว้ทุกวิถีทาง

ล่าสุดคุณทำอะไรเพื่อโชคชะตาบ้าง

การเรียนรู้วิธีทำให้การสัมภาษณ์งานดีขึ้นแค่สักนิดสักหน่อย ก็เป็นสิ่งมีคุณค่าที่สุดที่คุณทำได้สำหรับตัวคุณเองอย่างหนึ่งแล้ว จึงทำให้คัมค่าเงินทองและเวลา

แต่นั้นแหละนะ ส่วนใหญ่แล้วคนเรามักใช้เวลาเตรียมอาหารเย็นมากกว่าเตรียมความพร้อมเพื่อการสัมภาษณ์งาน บางทีพวกเขาอาจใจฝ่อ รู้ว่ามีความเสี่ยงอยู่มาก ความกลัวมักค่อยๆ คืบคลานเข้ามาเมื่อใดก็ตามที่มีเดิมพันสูง การผัดผ่อนก็ตามมาติดๆ ส่งผลถึงผู้สมัครจำนวนมากให้รู้สึกแบบเดียวกันเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์เหมือนอย่างที่ออร์สัน เวลส์⁴ รู้สึกเกี่ยวกับการบิน นั่นก็คือความรู้สึกผสมผสานระหว่าง “ความเบื่อหน่ายกับความหวาดกลัว”

ในความเป็นจริง เกือบทุกคนจะผัดผ่อนเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน ซึ่งหมายถึงความรู้สึกในการแข่งขันสำหรับคุณจะน้อยลง บรรดานายจ้างไม่ค่อยมีข้อดีไม่พอใจกับการที่มีผู้เข้ารับการสัมภาษณ์ที่แสดงออกยอดเยี่ยมจำนวนมากมายมาให้เลือกสรร ดังนั้น สำหรับผู้ที่ผลักดันตัวเองให้หนักขึ้นกว่าคนอื่นๆ ที่เหลืออีกหน่อย ความสำเร็จในการสัมภาษณ์ก็จะอยู่แค่เอื้อม

การเตรียมความพร้อมที่ดีที่สุดประกอบด้วย การหาคำตอบที่จริงใจและเป็นประโยชน์ให้กับพวกคำถามที่สำคัญ และไม่มีคำถามอะไรมากมายที่บุคคลปกติทั่วไปจะใช้เวลาช่วงค่ำไม่กี่ครั้งทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ทั้งหมดไม่ได้

ในแง่ของรีด เราเชื่อว่าคำถามสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แม้จะหินและประหลาด ผิดธรรมดาที่สุดก็เป็นแค่เพียงการสลับสับเปลี่ยนคำถามสำคัญเป็นชุดๆ ต่อเนื่องกัน เท่านั้น ตอบคำถามสำคัญพวกนี้ให้ดีแล้วคำถามอื่นๆ ทุกข้อก็จะดีไปเอง ถ้าคุณต้องการเริ่มต้นเลยตอนนี้ ก็ตรงไปที่ตอน “คำถามสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน” ใน บทที่ 2

วิธีใช้หนังสือเล่มนี้

เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องรู้ว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ได้สอนวิธี “ใช้กลเม็ด” การสัมภาษณ์ โดยใช้คำตอบสำเร็จรูปให้คุณ ทว่ามีตัวอย่างคำตอบกว้างๆ ที่จะเสนอให้ แต่ผมขอแนะนำอย่างหนักแน่นไม่ให้คุณท่องจำพวกตัวอย่างคำตอบแบบนกแก้วนกขุนทอง ขอให้เชื่อผมเถอะ คำตอบสำเร็จรูปใช้ไม่ได้ผลหรอก ผมจ้างคนราว 3,000 คน และพวกนี้ส่วนใหญ่สัมภาษณ์งานเพื่อการดำรงชีพ ผมรับรองกับคุณได้ว่า พวกเขาได้ยินคำตอบสำเร็จรูปอยู่ทุกวันเช่นเดียวกับบรรดานายจ้างทั้งหลายที่เป็นลูกค้าบริษัทรีดเหมือนกัน แถมคำตอบสำเร็จรูปพวกนี้ทุกข้อก็ใช้กันจนกร่อยหมดแล้ว

ปัญหาที่ว่านี้เริ่มย่ำแย่มาตลอด เพราะการที่อินเทอร์เน็ตเป็นหนึ่งในพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ส่งเสียงสะท้อนออกไป เฉพาะคำว่า “คำถามสัมภาษณ์งาน” เพียงอย่างเดียวก็มีการค้นหาในกูเกิลกันถึงเดือนละห้าแสนครั้ง ยังไม่ต้องพูดถึงคำค้นหาอื่นๆ ทั้งหมดที่คล้ายๆ กัน อย่างเช่น “พูดอะไรดีในการสัมภาษณ์งาน”

สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ บรรดาผู้สมัครทั้งหลายต่างพอใจเลือกผลลัพธ์ข้อแรกหรือข้อสอง จดจำคำตอบนั้นๆ แล้วรู้สึกว่าได้เตรียมการสัมภาษณ์ไว้พร้อมตามต้องการหมดแล้ว ขณะที่ความเป็นจริงพวกเขาก็แค่ทำให้นายจ้างเลือกเฟ้นหาตัวจริงได้ยากขึ้นเท่านั้น ราวกับบางคนคิดถึงการสัมภาษณ์เหมือนวลีที่ใช้กันอยู่ในเกมบิงโก แทนที่จะเป็นการสนทนาด้วยความจริงใจระหว่างบุคคลแปลกหน้าสองคน

การแสวงหาเป็นคนที่คุณไม่ได้เป็นนั้นเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ทั้งยังเป็นงานที่ยากยิ่งขึ้นไปอีกสำหรับคุณในระยะยาว แม้ไม่เคยมีใครโดนไล่ออกเนื่องจากการกลายเป็นบุคคลแบบเดียวกับที่คุณเหมือนว่าเป็นในตอนสัมภาษณ์ก็ตาม แต่มีคนจำนวนมากโดนไล่ออกเนื่องจากการลอบกตบตาทาหนาทงเข้าสู่ตำแหน่งงานที่พวกเขาไม่มีความเหมาะสม และก่อนจะถูกไล่ออก พวกเขาอาจทนทุกข์เป็นเวลายาวนาน ดิ้นพ่วนอยู่กับงานที่พวกเขาไม่สามารถทำได้จริง

อีกเหตุผลหนึ่งที่คุณควรหลีกเลี่ยงคำตอบสำเร็จรูปก็คือ มีความคิดเห็นสอดคล้องที่น่าประหลาดใจอยู่เล็กน้อยในกลุ่มผู้สัมภาษณ์กับเรื่องที่ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดคำตอบที่ดีที่สุด ซึ่งกลายเป็นเรื่องชัดเจนขึ้นมากเมื่อรีดไต่ดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการประมาณยี่สิบครั้งในบรรดาที่ปรึกษาจัดหางานเพื่อการเขียนหนังสือเล่มนี้ ในการประชุมดังกล่าว มีการชี้ระบุคำตอบที่ไม่ได้ความออกมอย่างง่ายตาย ส่วนคำตอบที่ดีมักจะเป็นเรื่องของรสนิยมและมีการถกเถียงกันอย่างมากมาย

แต่แม้จะใช้ประโยชน์ไม่ได้เหมือนกันกับคำตอบสำเร็จรูปก็ตาม อย่างน้อยที่สุด การยกตัวอย่างของบรรดาที่ปรึกษาก็นำเรามาสู่แก่นของหนังสือเล่มนี้ คำตอบสำเร็จรูปไม่ดีก็เพราะมันเข้าทางบรรดานายจ้างให้จับได้ว่าคุณเป็นใคร และการที่*คุณเป็นใครจริงๆ* นั้น ก็กลายเป็นเรื่องสำคัญพอๆ กับการที่คุณสามารถทำอะไรได้นั่นเอง ย้อนกลับไปสักสองทศวรรษ การสัมภาษณ์งานนั้นแทบจะมุ่งเน้นแต่เรื่องทักษะและประสบการณ์ ส่วนทุกวันนี้การสัมภาษณ์ของคุณน่าจะมุ่งประเด็นในเรื่องบุคลิกภาพและไหมด์เซ็ดของคุณ ทุกวันนี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากอย่างที่มิซ้อเขียนไว้ฉบับล้านครั้งในที่ต่างๆ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะทักษะและความเชี่ยวชาญกำลังกลายเป็นเหมือนสินค้าพร้อมจำหน่ายมากขึ้นทุกที ในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ บุคลิกภาพของคุณจะกลายเป็นประเด็นสำคัญ สิ่งที่การสัมภาษณ์งานหมายถึงก็คือ ความสามารถของคนเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่จะถ่ายทอดความหวังและความฝันรวมถึงนิสัยใจคอแปลกๆ ของพวกเขานั้น ในขณะที่เกือบมีผลต่อโอกาสของความสำเร็จมากพอๆ กับการความสามารถของ

พวกเขาในการเขียนโปรแกรมเลยทีเดียว อีกครั้งหนึ่งที่คุณอาจไม่ชอบสถานการณ์ เช่นนั้น – แต่มันก็เป็นอะไรที่เป็นอยู่โดยแท้จริงในขณะนี้ บริษัทไม่ได้จ้างซีวี⁵ แต่จ้างตัวบุคคลต่างหาก ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นมาตลอด และมีแต่จะเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

ผมเขียนหนังสือเล่มนี้อย่างไร

ผมเชื่อในความคิดที่ว่า ทีมงานคืออัจฉริยะบุคคลเสมอมา ดังนั้น ผมจึงรู้สึกชัดเจนว่าภูมิปัญญาการสัมภาษณ์ที่เห็นในหนังสือเล่มนี้ก็ควรเป็นการรวมกันหลายหัวตึกกว่าหัวเดียว และเนื่องจากผมภาคภูมิใจที่ได้เป็นประธานของกลุ่มรีด ซึ่งเป็นบริษัทจัดหางานที่ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1960 โดยเซอร์อเล็ก รีด บิดาของผม และปัจจุบันเป็นตลาดงานและการสัมภาษณ์งานใหญ่ที่สุดแห่งเดียวของสหราชอาณาจักร ผมจึงโชคดียิ่งๆ ที่มีโอกาสเข้าถึงมุมมองของกลุ่มคนขนาดใหญ่มาก (อย่างไรก็ดี ถึงแม้สิ่งที่ตามมาต่อจากนี้เป็นเพียงส่วนแรกและส่วนเดียวของการแสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรงจริงจัง เพื่อให้การสนับสนุนแก่บริษัทรีดที่คุณจะเห็นในหนังสือเล่มนี้ก็ตาม แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่อาจไม่ใช่การเอ่ยพาดพิงครั้งสุดท้าย)

ไม่ว่าจะเป็นวันไหนก็ตาม เว็บไซต์ของรีดจะมีจำนวนงาน 200,000 ตำแหน่งจากนายจ้าง 9,000 ราย มีผู้เข้าชมเว็บไซต์ของเราปีละมากกว่า 150 ล้านครั้ง และมีซีวีมากกว่า 7 ล้านรายในฐานข้อมูลของเรา ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น เราว่าจ้างที่ปรึกษาจัดหางานจำนวน 2,000 คน ที่ปรึกษาเหล่านี้ใช้เวลาทำงานตลอดวันในการจับคู่งานให้เหมาะสมกับผู้สมัคร ในหลายกรณีส่วนใหญ่ พวกที่ปรึกษาจะมีการพบปะกับบริษัทที่เสนองานและยังพบหรือพูดคุยกับพวกผู้สมัครที่กำลังต้องการได้งานนั้นด้วย วิธีนี้ช่วยให้พวกที่ปรึกษามีความเข้าใจในงานเป็นพิเศษ ทั้งจากมุมมองของนายจ้างและจากผู้สมัคร ที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ ที่ปรึกษามักจะโทรศัพท์ติดต่อทั้งสองฝ่ายหลังจากผ่านการสัมภาษณ์ไปแล้วเพื่อค้นหาว่ามีคำถามอะไรและคำตอบไหนเป็นที่ยอมรับได้ อย่างเป็น

ประโยชน์จริงๆ นั้น ในทุกๆ วัน พวกเขา ก็ได้รับฟังว่ามีคำตอบใดบ้างที่นำพาให้การสัมภาษณ์สิ้นสุดลงตั้งแต่แรกเริ่มและอย่างน่าอัศจรรย์ใจ

แท้จริงแล้วมีคำถามให้เลือกมาถามในการสัมภาษณ์ได้มากมายหลายร้อยคำถาม แต่คุณไม่จำเป็นต้องใส่ใจคำถามทั้งหมดทั้งชุดนั้น แค่ว่าคำถามไหนที่คุณมีโอกาสจะได้รับการถามมากที่สุดและจะมีใครตำหนิคุณได้ไหม เพราะคุณเตรียมรับมือคำถามทั้งหมดไม่ไหวหรอก

ด้วยจำนวนมากมายของผู้ที่เข้าชมเว็บไซต์ของรีด จึงเป็นเรื่องง่ายตายที่เราจะสำรวจหาข้อมูลจากบรรดานายจ้างจำนวนมากว่าคำถามไหนบ้างที่พวกเขา มีแนวโน้มจะถามมากที่สุด และนั่นคือสิ่งที่เรานำมาทำหนังสือเล่มนี้

ดังนั้น สิ่งก็ตามมากก็คือ ผลการสำรวจข้อมูลคำถามสัมภาษณ์ที่มีแนวโน้ม อย่างมากกว่าคุณจะได้รับคำถามในปี ค.ศ. 2015 ซึ่งผ่านการทดสอบมาแล้ว อย่างแม่นยำ หากไม่ใช่เป็นการแสดงเหตุผลเฉพาะเรื่องราคาหนังสือเล่มนี้แล้ว ก็เขียนถึงผมได้ที่ James@jamesreed.com พร้อมแจ้งผมว่ามีข้อมูลอะไรอื่นอีก ผมจะได้นำไปลงในฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 2016 เช่นเดียวกัน ขอให้ผมทราบด้วยว่า คุณเห็นว่าหนังสือเล่มนี้มีประโยชน์ในช่วงเข้ารับการสัมภาษณ์หรือไม่ และคุณ ได้รับคำถามอะไรบ้าง คุณสามารถทวีตถึงผมได้โดยใช้ #WhyYou

ทางรีดไม่ได้แค่เพียงรวบรวมคำถาม แต่ผมยังได้ออกไปพบปะพูดคุยกับ บรรดาที่ปรึกษาของเราว่ามีคำตอบไหนบ้างที่ใช้ได้และไม่ได้ และทุกคำตอบนั้นมี อะไรเป็นองค์ประกอบ การประชุมเชิงปฏิบัติการที่รีดหลายครั้งนั้นดำเนินไปด้วย ความสนุกสนานเพลิดเพลินที่สุดเท่าที่ผมเคยประสบมา ทั้งภูมิปัญญาที่ผุดออกมา จากพวกเขาก็ปรากฏอยู่ทุกหน้าหนังสือนี้แล้ว ผมรับประกันได้ว่า บรรดาที่ปรึกษา จัดหางานรู้จักคำถามสัมภาษณ์ดีกว่าใครๆ

หนังสือนี้ คุณจะเห็นได้ตลอดเล่มว่า แต่ละคำถามของเราที่มีอยู่ 101 คำถาม จะขึ้นต้นหัวข้อด้วยส่วนข้อความสั้นๆ สองส่วน คือ “คำถามจริง” กับ “กลเม็ดเด็ด” ซึ่งสองส่วนนี้เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้และเพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับคุณ ตามลำดับ โดยพื้นฐานแล้ว คำถามจริงเป็นการพูดกับตัวเองในใจของผู้สัมภาษณ์

ที่อยากบอกคุณว่า เขาหรือเธอกำลังคิดอะไรอยู่จริงๆ แต่ (หวังว่า) มีมารยาทดีเกินกว่าจะพูดออกมา ส่วนกลเม็ดเด็ดก็เป็นเพียงบทสรุปคำแนะนำของเราเพื่อตอบเฉพาะคำถามนั้นโดยแสดงให้เห็นในประโยคเดียว ส่วนแรกมีไว้เพื่อช่วยให้คุณเข้าใจ ส่วนหลังมีไว้เพื่อช่วยให้คุณจำสิ่งที่คุณน่าจะพูด

อ่านข้อมูลอย่างละเอียดให้เข้าใจ

ถ้าคุณแค้จับประเด็นหลักสี่ข้อจากหนังสือเล่มนี้ได้ ขอให้เป็นประเด็นเหล่านี้

- ช่วงเวลาสัมภาษณ์ เป็นตัวของตัวเองนั่นแหละดีที่สุด
- วิธีการพูดคุยเพื่อบอกว่าคุณเป็นใครและเหมาะสมจะทำอะไรได้นั้น เยี่ยมกว่าการมีชีวิตรูๆ หรือการศึกษาจากสถาบันราคาแพง
- ทุกคำถามสัมภาษณ์ที่คุณอาจได้รับการถามนั้น เป็นเพียงรูปแบบที่ต่างไปของคำถามพื้นฐานสำคัญไม่กี่คำถาม
- สำหรับนายจ้างนั้น งานคือปัญหาที่ต้องแก้ไข ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทั้งหมดรวมทั้งของคุณเป็นเรื่องรอง

มาพิจารณาแต่ละประเด็นกันครับ

ช่วงเวลาสัมภาษณ์ เป็นตัวของตัวเองนั่นแหละดีที่สุด

ดูเหมือนไม่ใช่คำแนะนำใหม่สักเท่าไรสินะ แถมยังได้ยินกันจนเบื่อ แต่นี่ไม่ใช่ถ้อยคำติดปากหรือจนะครับ – มันสำคัญมากต่างหาก

พวกผู้สัมภาษณ์ก็เป็นเพียงแค่มนุษย์ พวกเขาต้องการรู้สึกถึงอารมณ์การเชื่อมสัมพันธ์กับบุคคลจริงๆ ไม่ใช่กับนักการเมือง พวกเขาชื่นชอบเวลาที่ความรู้สึกเชื่อมสัมพันธ์นั้นเกิดขึ้นในห้องสัมภาษณ์ ทว่ามันก็ไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยเท่าที่ควร

เพราะห้องสัมภาษณ์มีสภาพแวดล้อมที่ไม่น่าใช่ของจริง ทำให้เกิดพฤติกรรมเทียม การสนทนาที่ไม่เป็นธรรมชาติ และการหยุดชะงักด้วยอาการเคอะเขิน บ่อยครั้งได้ง่าย โดยปกติก็ไม่น่าใช่สถานที่ที่คุณจะเห็นผู้คนที่ทำอะไรเต็มความสามารถอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนในห้องต้องการจะเห็นก็ตาม

หลังจากลุยผ่านคำตอบสำเร็จรูปแบบนับไม่ถ้วน ผ่านการหยุดชะงักด้วยอาการเคอะเขิน และผ่านความจริงครึ่งเดียวมาแล้ว สิ่งที่เหลือก็คือบรรดาผู้สัมภาษณ์มักรู้สึกกระหายอยากจะเผชิญหน้าอย่างแท้จริงกับมนุษย์ที่ซื่อสัตย์จริงใจ ถ้าคุณพูดออกมาจากใจและไม่พูดเกินจริง หลอกลวงตบตา หรือพูดจาไร้สาระแล้ว คุณก็กำลังมอบสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์กระหายจะได้พบ พวกเขาจะจำคุณได้เพราะสิ่งนี้ แม้คุณจะไม่เหมาะกับงานนั้นก็ตามที่

.....
ผู้สัมภาษณ์หลายคนจะเก็บผู้สมัครที่บอกปฏิเสธไปเข้าแฟ้มไว้เพื่อในกรณีที่เกิดมีตำแหน่งงานเหมาะสม ผู้สมัครหลายคนประสบความสำเร็จได้งานทำด้วยวิธีนี้
.....

น่าแปลกที่การเป็นตัวของตัวเองในสภาวะการสัมภาษณ์มักยากเย็นกว่าที่คุณทำทางจะเป็นเสมอ แน่แน่นอนว่าในแง่ของการได้งานทำก็ยิ่งเสี่ยงอีกด้วย จะไม่เสี่ยงก็ในแง่ได้งานที่เหมาะสมแล้วนั่นแหละครับ

ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคุณหรอก: มันเกี่ยวกับว่าคุณเป็นใครและคุณเหมาะสมจะทำอะไรได้ต่างหาก

ผู้คนส่วนใหญ่เริ่มเตรียมการสัมภาษณ์ของตัวเองด้วยการเอาซีวีมาปิดฝุ่น แล้วก็คิดเรื่องราวลึกลับสองสามเรื่องสร้างเป็นประโยคต่างๆ บันทึกลงบนกระดาษนิทาน

เอ4 แผ่นนั้น แต่ถ้าคุณได้รับเชิญให้ไปสัมภาษณ์ ชีวิตของคุณจะลดความสำคัญลง ไปทันทีเกินกว่าที่มันเคยดูคล้ายเป็นตัวคุณมาเสมอ เพราะช่วงระยะเวลาการสัมภาษณ์ นั้น ผู้สัมภาษณ์ได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการรู้ส่วนใหญ่จากชีวิตของคุณอยู่แล้ว เวลานั้น พวกเขาอยู่ในโหมดการสัมภาษณ์ ไม่ใช่โหมดชีวิต ในโหมดการสัมภาษณ์ การประเมินหลักจะเกี่ยวกับตัวคุณและบุคลิกภาพของคุณมากกว่าประวัติการทำงาน นอกจากนี้ชีวิตของคุณล้วนเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว เป็นเรื่องของแวดวงทักษะและเทคโนโลยี รวมถึงขนบธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งหากไม่ล้มหายสาบสูญไปแล้ว ก็อาจจะเป็นเช่นนั้นได้ไม่ช้า อนาคตนั้นแหละที่โล่งๆ ไม่มีผลอะไร

ไม่ว่าธุรกิจใดก็จัดการกับอนาคตได้ทั้งสิ้นด้วยการจ้างคนที่สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ หากคุณสามารถนำการเปลี่ยนแปลงได้ จงสนุกไปกับมัน ตัวคุณก็จะเป็นที่ต้องการ พวกนายจ้างต้องการคนที่จะเจริญก้าวหน้าในสถานที่ทำงานจนอาจจำกันไม่ได้ในอีกสามปีนับจากนี้

นั่นเป็นเหตุผลที่ไม่ว่าใครซึ่งยังยึดเทคนิคการสัมภาษณ์ตามเนื้อหาชีวิตของตัวเองไปหมดทุกอย่างนั้น กำลังมองไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง ผู้สัมภาษณ์คงจะนึกไปถึงอนาคตที่พวกเขาเหล่านั้นอาจทำอะไรแทบไม่สำเร็จ ไม่มีใครรู้หรือว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น ซีอีโอไม่รู้ คุณก็ไม่รู้ ผู้สัมภาษณ์คุณก็ไม่รู้เหมือนกัน คุณคาดเดาได้เลยว่าการสัมภาษณ์งานสะท้อนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนนั้น และให้เลือกตามหลักพื้นฐานของมันด้วย

ข่าวดีสำหรับคุณก็คือ การทำให้ตัวคุณเองรองรับอนาคตได้นั้นเป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้กันได้ ซึ่งคุณสามารถแสดงให้เห็นในการสัมภาษณ์ ทุกอย่างเป็นเรื่องของการเลือกนำโมเมนต์เซตที่เหมาะสมมาใช้ (มีเรื่องเพิ่มเติมด้านโมเมนต์เซตในหัวข้อถัดไป)

คำถามสัมภาษณ์ที่นับว่าสำคัญมีเพียงสิบห้าข้อ

ไม่ว่าคุณจะได้เจออะไรมาจากที่ไหน รีดเชื่อว่ามีความสำคัญเพียงสิบห้าข้อเท่านั้นที่

ผู้สัมภาษณ์น่าจะถามคุณ

แน่นอนว่ามีคำถามเป็นร้อยๆ ข้อที่คุณอาจได้รับระหว่างสัมภาษณ์ แต่ทุกคำถามสัมภาษณ์เหล่านั้น เป็นเพียงรูปแบบที่ต่างไปของประเด็นหลักหนึ่งในสิบห้าข้อทั้งสิ้น

เรารู้ก็เพราะเราได้ประเมินแล้ว เมื่อตอนที่เว็บไซต์ reed.co.uk ทำการสำรวจบรรดานายจ้างจำนวนหลายพันรายพร้อมสอบถามว่า คำถามใดที่พวกเขา มีแนวโน้มจะใช้ถามในการสัมภาษณ์มากที่สุด ปรากฏว่ามีประเด็นหลักที่เหมือนกัน อยู่ไม่กี่ประเด็นเผยออกมาซ้ำๆ กัน คำถามสัมภาษณ์จำนวนมากเป็นเพียงการถามในเรื่องเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่รูปแบบเท่านั้น จากหลายร้อยคำถามที่ได้รับ เราพบว่า มีเพียงแค่สิบห้าข้อที่มีความพิเศษไม่เหมือนใครอย่างแท้จริง เราเรียกพวกคำถามนี้ว่า “15 ข้อชี้ชะตา” ด้วยเหตุผลที่แอนดี ชัมเมอร์ส น่าจะเข้าใจ แต่ละข้อมีศักยภาพที่จะเปลี่ยนทิศทางชีวิตของคุณให้ดีขึ้นหรือแย่ลงได้ตลอดเวลา

หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณค้นพบคำตอบให้กับคำถามทั้งสิบห้าข้อ ในแบบที่ตรงไปตรงมา เป็นตัวของตัวเอง และน่าประทับใจ พอคุณได้ทราบเคล็ดลับนั้นแล้ว คุณจะเห็นว่าคำถามสิบห้าข้อนั้นมันช่างพอเหมาะพอดีกับทุกแง่มุมของชีวิต การทำงานอย่างไรบ้าง เมื่อเตรียมพร้อมได้เช่นนี้แล้ว คุณจะรู้สึกมีประสิทธิภาพ และพร้อมที่จะรับการจ้างงานมากขึ้นโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะเกิดอะไรขึ้นในการสัมภาษณ์ครั้งใดก็ตาม

แต่ละข้อในจำนวนสิบห้าข้อมี “คำถามเบื้องหลังคำถาม” อันเป็นประเด็นหลักด้านอารมณ์ที่กินความเกินกว่าคำพูดที่แสดงออก ประเด็นหลักด้านอารมณ์ที่ลึกซึ้งขึ้นนี้แหละ ที่คุณต้องยอมรับฟังและต้องจัดการเตรียมคำตอบของคุณให้ได้

หากคุณเกิดมีคำตอบวาบประกายขึ้นสำหรับคำถามสิบห้าข้อนี้ และเรียนรู้ที่จะพิสูจน์แต่ละข้อในช่วงขณะที่ความรู้สึกปะทุขึ้นแล้ว คุณก็จะทำได้ดีในการสัมภาษณ์ และอย่างที่เรารู้ได้เห็นกันมา การทำได้ดีในการสัมภาษณ์หมายถึง ชีวิต การงาน และอื่นๆ แทบทุกอย่างก็จะดีไปด้วย ความคิดดังกล่าวอาจดูเจ็บปวด และไม่เป็นธรรมกับบางคน แต่ก็มักเป็นความจริงอยู่เสมอ